

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1127/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 22.Bpkf.5387/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Fővárosi Törvényszék 22.Bpkf.5387/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.Bpk.1486/2024/5. számú végzésére kiterjedő megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló büntetőeljárásban az indítványozó 2024. május 8-án feljelentést tett a Budapesti Rendőr-főkapitányság előtt a Fővárosi Ítéltábla három bírása ellen a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő rágalmazás büntette miatt. Az indítványozó előadta, hogy 2021-ben az egyenlő bánásmód követelményét megsértve bocsátották el a munkahelyéről, mellyel kapcsolatban pert indított. A perben a Fővárosi Ítéltábla három bírása járt el, akik a perben született 1.Kf.700.245/2023/6. számú ítélet [36] bekezdésében a következőt írták: *„Ez a közterületi vallási szimbólum megrongálására, meggyalázására irányuló garázda jellegű cselekmény olyan fokban botrányt keltő viselkedésnek tekintendő, amely az azt megvalósító személy munkáltatónál betöltött munkaköre jellegétől, pozíciójától függetlenül közvetlenül és ténylegesen alkalmas arra, hogy a köztisztviselővel, valamint rajta keresztül a közsférát megjelenítő munkáltatójával szembeni helytelen társadalmi megítélést váltson ki.”*
- [3] Az indítványozó álláspontja szerint a feljelentett bírák az ítélet idézett részében egyértelműen rongálás szabálysértésével vagy bűncselekmény elkövetésével vádolták, ráadásul a garázda-jellegű jelzőt is használták, amely egyértelműen kimeríti

a rágalmazás tényállását, hiszen alkalmas a becsület csorbítására, ráadásul jelentős érdeksérelmet is okoztak, mivel a keresetének jogerős elutasítása miatt nem helyezték vissza az állásába, továbbá a 10.000.000 forint kártérítési igényét sem tudta emiatt érvényesíteni.

- [4] A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság mint elsőfokú bíróság a 7.Bpk.1486/2024/5. számú végzésével az eljárást megszüntette. Az elsőfokú bíróság a kijelentések vizsgálata során megállapította, hogy a jelen ügy tárgyát képező ítélet indokolásának [36] bekezdésében foglalt kijelentések nem minősülnek sem tényállításnak, sem tények híresztelésének, sem pedig tényre közvetlenül utaló kijelentésnek, mivel ezek a Fővárosi Ítéltábla bírái által a per tárgyát képező kereseti kérelem tárgyában – társadalmi tapasztalaton alapuló mérlegelés szerint – meghozott döntésük indokaként rögzített, az indítványozónak az ügy szempontjából releváns magtartásának az értékelései. Tekintettel arra, hogy a rágalmazás elkövetési magatartása a becsület csorbítására alkalmas tény állítása, ilyen tény híresztelése, illetve ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata, ezért az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a feljelentettek cselekménye – mivel az vélemény – nem valósítja meg a rágalmazás vétségét.
- [5] Az elsőfokú bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy a feljelentettek kijelentései alkalmasak-e becsületsértés vétségének megállapítására. Ennek során megállapította, hogy a feljelentettek cselekménye – miután az nem a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben, továbbá nem is nagy nyilvánosság előtt használt kifejezések és nem is alkalmasak a becsület csorbítására – nem alkalmas a becsületsértés vétségének megállapítására sem.
- [6] Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy ha a feljelentettek cselekménye tényállásszerű is lenne, abban az esetben is hiányozna annak jogellenessége, tekintettel arra, hogy a feljelentettek közhatalmuk gyakorlása során, hivatalos eljárásban hozott határozatban a peres felek tényelőadásaival, illetőleg az ügy érdemével összefüggésben tettek olyan megállapításokat, amelyekkel az eljárásukra irányadó Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 109. § (2) bekezdése szerinti törvényi kötelezettségüknek tettek eleget, indokolva az elsőfokú határozatot megváltoztató döntésüket. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy régóta töretlen az ítélezési gyakorlat abban a kérdésben, hogy az államigazgatási eljárásban hozott határozatban hivatali hatáskörben tett megállapítás – jogellenesség hiányában – rágalmazást vagy becsületsértést nem valósít meg.
- [7] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 22.Bpkf.5387/2025/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a feljelentésben sérelmezett szövegrészben nem szerepel konkrét tényállítás, hanem az egy – az indítványozó részéről sem vitatottan elhangzott és körülírt – cselekményről megfogalmazott jogi

értékelést tartalmaz – ekként nem tényállítás, rágalmazás megvalósítására nem alkalmas. A másodfokú bíróság utalt arra, hogy bár a feljelentés kifejezetten az ítéltábla ítélete indokolásának [36] bekezdésében foglaltak egy részét sérelmezi, az ott írtakat nyilvánvalóan szövegösszefüggésében kellett vizsgálni. Nem hagyhatók figyelmen kívül így a [35] bekezdésben leírtak, illetve a sérelmezett szövegrészt bevezető mondat sem, miszerint „A magatartás súlyát jól érzékelteti, hogy a fenti cikkben foglaltak szerint [az indítványozó] nemcsak a korábbi tettet ismerteti, hanem vállalja, hogy ezt újra meg is tenné és provokatív módon latolgatja, hogy a cselekménye milyen reakciót, ellenérzést váltana ki a vele egyet nem értők részéről.” Az ítéltábla tanácsában az adott ügyben eljáró bírák nem állapítottak meg az indítványozó terhén semmilyen bűncselekményt, hanem az általa az interjúban elhangzottakat értékelték, kifejezetten az általa elmondottakat vették alapul annak vizsgálatánál, hogy magatartása alkalmas volt-e arra, hogy annak folytán a munkáltatója semlegességébe és pártatlanságába vetett társadalmi meggyőződés sérelmet szenvedjen.

- [8] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta azt is, hogy rágalmazás hiányában a becsületsértés törvényi tényállási elemei megvalósultak-e. A másodfokú bíróság is egyetértett azon állásponttal, hogy ezen bűncselekmény törvényi tényállási elemei is hiányoznak. Végül a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon okfejtésével is, amely szerint, ha a tényközlés, tényállítás – még ha egyébként alkalmas is lenne a becsület csorbítására – peres vagy más jogilag szabályozott hatósági eljárásban, az arra előírt eljárás rendjében, az eljárás tárgyát képező ügy érdemével összefüggően valósul meg, úgy a rágalmazás a jogellenesség hiánya miatt nem állapítható meg.
- [9] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény II. cikkét, VI. cikk (1) és (3) bekezdését, IX. cikk (1) és (4) bekezdését, XV. cikk (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1), (2) és (7) bekezdését.
- [10] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény II. cikkén alapuló emberi méltóság sérelme az ügyben azért állapítható meg, mert e jogsértés megvalósul, „ha a személyt nem az önbecsülésének megfelelő elbánásban részesítik, különösen, ha az emberi mivoltában megalázzák, hátrányos helyzetbe hozzák, amely jelen ügy kapcsán az irányomban megvalósult”.
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény IX. cikkével összefüggésben arra hivatkozott, hogy egy cselekmény tényállásszerűsége ellenében csak olyan körülmény zárhatja ki a társadalomra veszélyességet (jogellenességet), amely folytán az elkövető magatartása a társadalom számára hasznos, de legalább tűrt (pl. véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlása).
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, és a (2) bekezdésén alapuló ártatlanság vételeme azért sérült, mert az ítéltábla ítéletének [36] bekezdésében a cselekedetét

annak ellenére tényként állapította meg, hogy az meg sem történt, és a cselekményre semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott, bizonyítást sem vettek fel. Az általa feljelentett bírák büntetőjogi fogalommal („*garázda jellegű cselekmény*”) minősítettek egy cselekedetet, mellyel kapcsolatban büntetőjogi felelősségét nem állapították meg. Ezzel összefüggésben állította az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésén alapuló jó hírnevének a sérelmét is.

- [13] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági kritériumoknak.
- [14] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.
- [15] Az indítvány ugyanakkor e törvényi feltételeknek nem felel meg. Az indítványozó ugyanis az Alaptörvény XV. cikkével összefüggésben egyáltalán nem adott elő indokolást, míg az Alaptörvény II., VI., IX. és XXVIII. cikkének sérülni vélt rendelkezéseivel összefüggésben előadott kifogásai alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem alapoznak meg. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem felel meg az alkotmányjogi panasszal szemben támasztott követelménynek az indítvány, ha az a támadott bírói döntéssel lezárt eljárások leírását és az indítványozó szerint az Alaptörvény sérülni vélt szabályainak idézését tartalmazza, azok tényleges összekapcsolása nélkül {3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [13]; 3187/2017. (VII. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3198/2017. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [9]; 3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [16] Az indítványozó valójában a támadott bírói döntések megállapításainak tartalmi, és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg; azok irányát, a ténymegállapítást, a vonatkozó jogszabályok értelmezését kifogásolva. Az indítványozó kifogásai így valójában a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [17] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő

jogalkalmazásra került sor, mely egyéb eszközzel már nem orvosolható {lásd például: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [55]}.

- [18] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó semmilyen konkrét – az állított jogsérelem és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezések között alkotmányjogi összefüggést feltáró – alkotmányjogi érvelést nem adott elő, ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény egyik sérülni vélt rendelkezése vonatkozásában sem felel meg a határozott kérelem feltételeinek.
- [19] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. október 21.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró